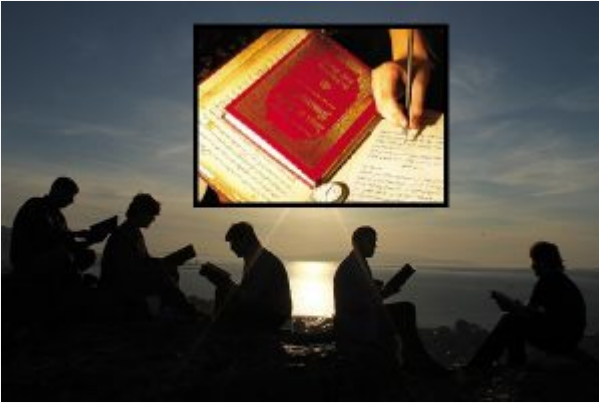

Hem Risale okumaları, hem de Risale gözüyle hal ve gidişat okumaları

Kur'ân-ı Hakîm ve kâinat okunarak, okutularak yazdırılan Risaleler elbette ki okumak içindir, okumamız içindir. Hem de gece demeden gündüz demeden, bugün demeden, yarın demeden, her an, her lâhza!.

Fakat Risalelerin okunması, anlaşılmasına çalışılması kadar mühim olan bir şey daha var ki, o da Risale-i Nur gözüyle hal ve gidişatı okuyabilmek ve ona göre vaziyet alabilmektir.

Halbûki içtimaî ve siyasî hal ve gidişatı Nur'un gözüyle okuma hususundaki hal ve gidişatımız (cihana yayılmış umum Nur Talebeleri kapsamında) hiç de iç açıcı değildir. Bir tek Yeni Asya'nın bu sahaya sadık kalması, umumî uyumsuzluktan hasıl vahameti bertaraf etmeye yetmiyor. Yani beşerî, dünyevî ve uhrevî hal ve gidişatımızı Risale-i Nur zaviyesinden okuyabilmede sıkıntı ve arıza olduğu aşikârdır. İçtimaî meselelerin sindirile sindirile okunup idrak edilmesinden, hakikatlerle yüzleşilmesinden âdeta korkuluyor.

Sathî nazarlara Risalelerden kendilerine göre çıkardıkları yerli-yersiz fetvalara sığınıp cereyanların cazibesine kapılıp gitmek daha kolay geliyor. Belki de Nur'un beyanat ve tenvirlerine bile aykırı düşmektense, vurdum duymaz bir eda ile, mezarlıkta türkü söylercesine yol almak bazılarında daha ehven geliyor. Hatta kim bilir, belki de bu noktada Üstad'larına, 'Ah Üstad'im, şu muazzam meselelerin arasına bir de şu içtimâî-siyasî meseleleri katmasaydın, 'Bu vatan'da dört parti var" gibi meseleleri yazmasaydın, olmaz mıydı?' mânasında gizli ve nazlı bir serzenişte bulunanlar bile oluyor.

Hem zaten Risalelerdeki tevhid, nübüvvet, haşır ve ibadet meselelerini herkes derecesine göre anlıyor ve dersini alıyor. Anlama dereceleri farklı da olsa ihtilâfa sebebiyet vermiyor. İstifade noktasında herkes hakkına razı oluyor. Asıl ihtilâf, içtimaî-siyasî meseleleri anlama ve kavramada ortaya çıkıyor. Bu ihtilâfı da, “Ümmetimin ihtilâfı rahmettir” hâdis-i şerifindeki mânaya hamledemiyoruz. Zira müsbet değil. Tahribata yol açıyor.

Risale-i Nur’un omuzlarımıza yüklediği; din, vatan ve millet namına olan vazifeler lâyıkiyla yerine getirilmemiş oluyor. Böylece din de, vatan da, millet de zarar görüyor. Telâfisi gittikçe zorlaşan tahribat, yıkım ve gerileme meydana geliyor. Hal-i âlem buna şahittir.

Demokratların ilk ortaya çıkışı zamanında ve Üçüncü Said döneminde bizzat Üstâd’ın nezaretiyle ve vaziyet aldırmasıyla bu vazife bihakkın deruhte edildi.

1960 ihtilâli parantezi kapanır kapanmaz, Zübeyr Ağabeyli Nurcuların maharetiyle yine devam etti. Yeni Asya’ya topyekûn sahip çıkılmasıyla aynı fikir birliği, dikkat ve heyecanla yola devam edildi. Lâkin 1980 darbesinin Nurculara da isabet etmesiyle, aynı mânâyı canlı tutma adına yapılan gayretler, sadece Yeni Asya’nın boynunda kalınca, ancak özü muhafaza ve ağacı yeşil tutmaya münhasır kaldı. Bugün Demokratların devamı olan parti; ihtilal ürünü antidemokratik, vesayetli siyaset raconu içinde te’sirsiz vaziyetiyle, önünün açılacağı günleri ümitle beklerken, Nurculara ait vazifeyi de Yeni Asya; demokrat, hürriyetperver, adil uygulamaları ve meşveret sistemiyle sürdürme kararlılığı içinde yoluna devam ediyor.

Şimdi bu vesileyle hususî bir noktaya da temas etmek isteriz. Bilirsiniz ki, yazılarında, hizmet programlarında ve eğitim çalışmalarında her vesileyle ‘Risale okumaları’na vurgu yapan, faaliyetlerini buna hasreden, bunu kendine bir ihtisas alanı olarak seçenlerimiz olmuştur ve oluyor. Ne güzel bir ihtisas!

Lâkin ince bir noktaya dikkat lâzım. İlk olarak ‘Risale okumaları’na el atan isim, bu alandaki çalışmalarını o kadar genişletti, o kadar çoğalttı ve bununla alâkalı kitaplar yayınladı ki, bazı gençler Risale okumalarına ara verip, ‘Risale Okumaları’nı okumaya başladılar. Kendisi de, “içtimaîyat” üzerine, Risalelerin ışığında çok makaleler yazmasına rağmen; bilgi birikimini ve yazdıklarını, en zor dönemlerimizde istikametli çizgimizin arkasında tutamadı. Hatta on yıl önce, on beş yıl önce yazdıklarına dönüp bakamadı. Neden bakamadı? Zira baksaydı, şimdiki haliyle yüzleşmiş olacaktı.

Şimdi ‘Risale okumaları’ üzerine sürekli yazı yazanlar, yazdıklarının okuyucular üzerindeki etkisinin nakıs kalmamasına dikkat etmeliler. O okumalar ışığında siyasî ve içtimaî gidişatımızın da okunmasına yer vermeliler. ‘Risale okumaları’nı okuyanlar, hal ve gidişat okumalarını da iyi okuyabilmelidirler.